

er det Enhedslistens ordfører, hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Enhedslisten er ikke tøvende som Det Radikale Venstre.

Vi er selvfølgelig stærkt optagede af og modstandere af socialt bedrageri. Men hvis vi skal være helt ærlige, er socialt bedrageri, i det omfang det har betydning for samfundsøkonomien i de store træk, ikke noget, der foregår blandt kontanthjælpsmodtagere.

Socialt bedrageri i den store udstrækning er jo det, der foregår på direktionsgangene. Det er det, der består af de fuldstændig uhemmede udbetalinger af aktieoptioner og gyldne håndtryk. Det er det, der består i, at danske lønmodtagere dagligt bliver bestjålet penge, så virksomhedsejerne og direktørerne kan få langt mere end, hvad der tilkommer dem.

I den udstrækning vi taler om socialt bedrageri blandt dem, der har mindst i det her samfund, er det meget ofte et udtryk for uvidenhed. Det er meget ofte et udtryk for panik, og det er i virkeligheden noget, som, når det bliver undersøgt til bunds, viser sig at være den absolutte undtagelse, der bekræfter reglen.

Kl. 15.05

I den verden kan det faktisk medvirke til at få folk endnu mere ud på kanten af samfundet, når man i større udstrækning begynder at kontrollere folk, begynder at finde ud af alle de ting, som mennesker, der lever af meget få midler, laver i deres hverdag. Den slags kontrolmuligheder har det med at blive misbrugt, ikke fordi der er nogle, der vil misbruge dem, men fordi resultatet meget let bliver, at der kommer ting frem om folk – uanset om det har nogen relevans for, om de skal have penge eller ej – som de ikke er interesserede i kommer frem, specielt når de ikke selv skal give deres samtykke.

Det er noget af det, som Rådet for Socialt Udsatte har påpeget i deres hørings svar. Det er noget af det, som de mennesker, der rent faktisk dagligt arbejder med kontanthjælpsmodtagere, påpeger i deres høringssvar.

Jeg betragter egentlig det her forslag sådan lidt som et udtryk for en panikhandling, som et efterspil til en opløst historie, hvor man ikke ved, hvad der er fakta, i forbindelse med evakueringen af Libanon – eller fra Libanon, det var jo ikke hele Libanon, der blev evakueret.

Derfor synes jeg, at det her forslag er udtryk for, at hver gang man bare kan se den mindste

anledning til at øge kontrolmulighederne, øge registersammenkøringer af oplysninger om de svageste i det her samfund, bliver den bare benyttet fuldstændig ukritisk. Derfor synes jeg egentlig, at vi havde været bedre foruden det her forslag.

Men når nu forslaget er her, vil jeg da ikke tøve med at sige, at Enhedslisten er imod forslaget.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for kommentarerne til lovforslaget om ændring af lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, lov om fleksydelse og integrationsloven.

Lovforslaget handler også, som det er fremgået af debatten, om bedre kontrolmuligheder for kommunerne, og det er et led i regeringens indsats mod misbrug af sociale ydelser. I vores optik er det vigtigt, at vi alle bakker op om vores velfærdssamfund – et velfærdssamfund, som giver ret til ydelser, der sikrer den enkelte og den pågældendes familie et forsørgelsesgrundlag i tilfælde af f.eks. arbejdsløshed og sygdom.

Det er regeringens ønske at give kommunerne bedre adgang til kontrol. I dag har kommunerne ikke tilstrækkelig hjemmel til at foretage generel kontrol af modtagere af kontanthjælp, starthjælp, ydelser efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og sygedagpenge, fleksydelsesmodtagere og introduktionsydelsesmodtagere.

Det fik vi at se i sommer i forbindelse med de evakuerede personer fra Libanon, og i august sidste år tilkendegav jeg, at jeg ville gøre det nemmere for kommunerne at kontrollere, om kontanthjælpsmodtagere står til rådighed for arbejdsmarkedet og ikke i strid med reglerne forlader landet, mens de modtager ydelsen.

Med lovforslaget ønsker regeringen at give kommunerne de samme muligheder for kontrol af modtagere af kontanthjælp m.v., som Arbejdsdirektoratet har over for modtagere af arbejdsløshedsdagpenge. Det vil sige, at kommunerne får samme muligheder for at registersamkøre data og kræve oplysninger fra private uden samtykke fra borgerne. Der er ingen grund til, at der skal være denne forskel mellem kommunernes og Arbejdsdirektoratets kontrolmuligheder.

Jeg finder, at vi med forslaget giver kommunerne et bedre kontrolredskab. Fordelen ved generel kontrol i form af registersammenkøring er, at kommunerne får muligheden for at kontrollere mange sager på en gang.